

Handschriften / Autographen

Tagebuch von Heinrich Wilhelm Ludolf.

Ludolf, Heinrich Wilhelm

o.O., 13.01.1701-31.10.1711

30. September 1711

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha33-1-176785](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha33-1-176785)

ὡς ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ ἐν προλήψει
καὶ ἀνακαταχράσει τῇ ἀποκαλύψει
αὐτῶν ἡμῶν ἡδὺ χεῖρ. ὅσαί
ἐστὶν αὐτῶν τὰς ἀντιλήψεις ἐν τῇ
τῇ αὐτῶν ἡμῶν ἡδὺ χεῖρ.

Ita videmus quod per manifestationem Christi
in Die ipsi, implendi simus omni gratia
atque irreprehensibili, postquam Lex Spi-
ritus Vitae in ipso moratur, nos liberavit a
Legis peccati et mortis, animam humanam per
lapsum ingressa. Dies Christi in sua persona
erat dum victo per mortem huius mundi,
per gloriam laetis resuscitatus, caelum
ascendebat atque humanam naturam assump-
tam ad dexteram laetis collocabat. Dies
Christi in qualibet fidei anima vivit,
quando fidei atque ad mortem facta, per
mortem a morte in vitam transit atque gloria
salvationis suae particeps facta. Imaginem
divinam per Christum inde restitutam experi-
tur, hac ratione secundum infiniti amoris in Pres-
entatione et Redemptione accento.
apparabit et illucinet tandem Dies Christi
in toto corpore Ecclesiae, quando huius
tenebrarum patetis huius mundi adime-
tur.

Lex Vitæ Spiritus Rursus immortalis
 sitis, est Virtus amoris Divini attractiva
 cui fidelis anima se permittens, atque fonte
 omnis Lucis et Vitæ vires hauriens, magis
 hunc inferentem in concupiscentia animæ
 animalis consuetudinem vincit. adeo in
 luce ambulare, sive per fidem modo dictæ
 virtutis amoris Divini se permittere, non
 tardem filios lucis effici, ac saluati
 simili facti videamur, utrum si fiat est.

Πασις Faciens Voluntatem Dei Manet in ^aeternum. 217

Patientia nobis opus est ad acquirendam
 promissam nobis in Christo gloriam et felicitatem Hebr. X. 36.
 quandoquidem crucifigeret et vetus homo, pro
 priam carnalis Voluntatis, Sathanæ serui, si nostri
 iuris fieri velim, in libertate servum et filium dei. Luc. xxi. 9.
 Imo major gradus gratiæ, maiorem vim et adulationem
 hostis nostri laudat, exultat ita ut fructus boni
 seminis, in patientia sine ferendi. Luc. xiii. 12.
 ita ut progreßu nossemus versus perfectionem, quæ
 in Christo est, corpondeat gradui patientiæ Jac. 1. 2. 3. 4.
 Hæc tamen primaria in omni afflictione
 consolatio est quod Fidelis anima patientia, Deum
 ipsum prope labat. Rom. xv. 5. et hac ratione
 Christi in fide amplecti nos ad perseverandam roborat,
 adeo nostra patientia, patientia Christi vocetur. 2. Thess. iii. 5.
 apoc. i. 3.

Ultimus versus. Secundi Patris, in
Hebr. Osculamini filium in ~~text.~~ appre-
hendite instructionem et castigationem.
Nos admonere potest doctrina Salvatoris
de tollenda cruce, quoniam spiritus
mundi eo magis nos infestat, quo magis
per filium ad Patrem reverti, atq. compen-
des tenebrarum exultare annitimur. Nam
filius per fidem corda nostra purificat
ejiciendo spiritum a perniciosa amore
proprio et cupiditatibus carnalibus corda
nostra inquinantem. Hinc illa lucta
inter carnem et spiritum, et nos osculamur
filium si patienter nos submittamus illis
afflictionibus quibus protervitalem carnis
castigat. Hæc voluntatis nostræ submissio
est vera fides per quam Salvator ad
se venientes purificat atq. ^{hoc modo} ~~per se~~ adaptat
ut per se Patrem suum eo frequentius
et intimius a deo, ibi appam. Viam
lauream possint, quæ flammam amoris
impuri extinguit et semen incorruptibile
Verbi Viventis germinare facit.

Filius, qui est Veritas, Felicitatem nostram quærit (1) infidelitatem
reprehendendo (2) de voluntate amorosa Patris instruendo.
(3) in adversitate consolando. In sum respiciens Viam Mortis
in perveram voluntate propria relinquens.

Dum hic Paulus dicit scripseram vos in-
 struere debere ad spem concipiendam ex
 illis quae circa patientiam et consolatio-
 nem vbi scripta sunt; commonefacit vos
 de stultitia eorum qui scripturam solum,
 modo utantur, ut unum vel alterum dñi,
 vel eorum locum explicare possint. Quia
 a Patre luminum hanc gratiam
 adipiscitis ut cruce et consolatione
 recte utatur, illam Veritatem addiscit
 quae dicitur. Primum discipulus docet, quae
 Veritas Creaturae Nihil et Creatoris,
 Totum nos docet, simul admonet
 de Miseria Creaturae a Creatore se
 avellente, et de Felicitate Creaturae
 Creatorem suum Filiali obedientia
 respicientis, atque ex hoc Fonte Amoris
 vivificantis, lucis radiis excipientis,
 quibus in Nomine Iesu Christi poten-
 tiam Tenebrarum in corrupto natura
 latentem debellat, atque impletionem promissi-
 onis saluatoris experietur, dum vi^{stus} clarum mortis
 et infora, sine potestate super omnem carnem
 auctoris Christi ad dextram dei exaltatus ad se
 venientes, agili permittentis sua gloria participare reddere promittit.

Ex veru 23. Rom. VIII et Eph. IV. 30. id
vid. p. sequen
appere videtur tum d. m. Opus
gloriosum redemptionis peractum esse
quando Corpus quod Sacrificium
visum acceptum et sanctum factum
est spiritum immundo inde ejectum
Tum demum dies Christi illuxit
Satana sub pedibus nostris proculcato.

Psal. IV. S. 6.
וְיָדָה וְיִשְׁמַח וְיִשְׂמְחֶהוּ אֱלֹהֵינוּ כִּי יִשְׁמַח וְיִשְׂמְחֶהוּ אֱלֹהֵינוּ
וְיִשְׂמְחֶהוּ אֱלֹהֵינוּ כִּי יִשְׁמַח וְיִשְׂמְחֶהוּ אֱלֹהֵינוּ

Si commoveamini ira vel pavore nolite
peccare, ^{delectari} delectare viam velis sed in corde
vestro in cultu Dei in silentio hoc exponite.
Totus vos, sicuti debitam vestram est, Deo
demonstretis et fiduciam in infinita misericordia
sapientia et potentia collocatis.

Beatus qui in omnibus angustis periculis
et tentationibus externis et internis hoc con-
siliu virtute divina fidei viva esse,
quibus neque ulla astutia vel diabolica
a via angusta vita et veritatis deflectitur,
Iusta et debita sacrificia Deo ita offert
vis. 212. qui in acerrimis conflictibus acerbissimam
crucem a manu Satanae accipiens, osculatur
filium, judicantem et destructorem opus Satanae

215
Cum 1. Joh. 11. 14. Juvenes Christiani dicantur *Vide p. preced.*
esse fortes, habitante in illis Verbo Dei
per quod Principem hujus mundi vicerunt,
indico est, neminem ad maturam
Christi aetatem pervenisse, nisi post
quam sanguine Christi ablutus, Spi-
ritu Christi sanctificatus, superata car-
nali mundana propensione, per omnia
tempora et loca hoc Verbum Christi Iude-
ria indiget, i. Christi plenitudine pleni-
tudinem gratiae et benedictionis adeptus
est, Christo in ipso habitante. Interim
gratias sufficientes Deo agere non
possumus, si mirabile hoc opus, infiniti
amoris in nobis ceptum contemnamus, dum
verbum hoc Vivum, libenter auribus internis
audiamus, sive nos castiget sive doceat, sive
consoletur, quo diligentius illi aures nostras
praebeamus, ipsi morem gerendo illud custodiamus
et molimina spiritus adversi patienter eludamus,
eo magis hic splendor gloriae divinae corda
nostra purgabit ut ibi morari possit, quo
opus ineffabile glorificationis divinae in materia
creatura perficitur.